

اخبار کارگری

کارگران پروژه خط شش قطار

شهری تهران تجمع کردند

حدود ۱۰۰ نفر از کارگران پیمانی پروژه خط شش قطار شهری تهران، صبح دیروز در اعتراض به عدم دریافت شش ماه حقوق و بیمه معوقه در مقابل دفتر مرکزی کارفرما واقع در منطقه مرزداران تهران تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، این کارگران گفتند: به دلیل بی‌توجهی‌های شرکت سایبر بین‌الملل (پیمانکار ساخت خط شش قطار شهری تهران) به مطالبات صنفی کارگران، علاوه بر ۱۰۰ کارگر معترض، سایر کارگرانی که شمار آنها به بیش از هزار نفر می‌رسد نیز شش ماه است که حقوق نگرفته‌اند. آنها هفته گذشته نیز برای پیگیری مطالبات مزدی خود، فعالیت شغلی‌شان را متوقف کرده بودند.

کارگران معترض گفتند: مطالبات مزدی‌مان از اردیبهشت سال جاری پرداخت نشده است. علاوه بر آن کارفرما هنوز عیدی سال گذشته را پرداخت نکرده است.

این کارگران از افزایش آمار حوادث کار در پروژه ساخت خط شش قطار شهری تهران ابراز نگرانی کردند و گفتند: طی دو ماه گذشته، دو نفر از همکارانمان بر اثر حادثه کار جان خود را از دست داده‌اند.

به گفته این کارگران، کارفرما در حالی بهانه «کمبود منابع مالی» را برای پرداخت نکردن حقوق کارگران مطرح می‌کند که به گفته مسئولان شرکت قطار شهری تهران، تمام صورت وضعیت‌های شرکت سایبر به موقع پرداخت می‌شود.

آنها با بیان اینکه کارگران شاغل در پروژه خط شش قطار شهری تهران آخرین حقوقی که دریافت کرده‌اند تقریباً ۴ و نیم ماه پیش بوده است، افزودند: کارگران حاضرند با دریافت حداقل بخشی از مطالبات معوقه خود به کارشان بازگردند.

■ ■ ■

تجمع کارگران هفت تپه در

اعتراض به وضعیت کارخانه

گروهی از کارگران بخش صنعت و کشاورزی مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در اعتراض به آنچه بالاتکلیفی در وضعیت شغلی خود و کارخانه می‌خوانند، صبح دیروز (۱۴ آبان ماه) مقابل ساختمان اداری شرکت دست به اعتراض صنفی زدند.

به گزارش ایلنا به نقل از یک کارگر، تعداد تجمع کنندگان که کارگران رسمی وروزمزدی شاغل در بخش صنعت و کشاورزی این مجتمع هستند، ۵۰۰ نفر برآورد می‌شد.

این کارگر افزود: کارگران مجتمع هفت تپه دست کم تا ۳ ماه مزد معوقه طلب کارند. بخش اصلی اعتراض کارگران نیز ناشی از مشکلاتی ست که اخیرا در ارتباط با محکومیت تعدادی از اعضای هیات مدیره و سهامداران مجتمع به وجود آمده است.

گفته می‌شود اسامی برخی از سهامداران و اعضای هیات مدیره این مجتمع که مسئولیت چند شرکت و واحد تولیدی دیگر را بر عهده دارند، در لیست متخلفان از ری قرار دارد.

طبق ادعای کارگران، با افزایش مشکلات این کارخانه، در حال حاضر وضعیت مدیریتی این مجتمع با بیش از ۴۵۰۰ کارگر نامشخص بوده و کارخانه در زمینه تأمین منابع مالی و قطعات برای تولید با مشکل روبرو شده است.

■ ■ ■

شریعتمداری خواستار شد:

اعلام اسامی هیأت مدیره

زیر مجموعه‌های وزارت کار

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: تمام اقدامات از فروش قراضه تا برگزاری مناقصه و مزایده و به‌طور کلی هر فعل و انفعالی که انجام می‌شود باید شفاف به مردم اعلام و در سایت ثبت شود. به گزارش فارس، محمد شریعتمداری گفت: تمام اقداماتی که در زیرمجموعه‌های وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی انجام می‌شود باید در منظر مردم باشد. وی افزود: بدون تردید انجام هیچ‌گونه معامله‌ای از سوی مسئولان این حوزه نباید انجام شود مگر اینکه در سایت، مشخصات آن اعلام شود. بر همین اساس، شریعتمداری دستور داده تا پایان وقت اداری دیروز (دوشنبه ۱۴ آبان ۹۷) اسامی بیش از ۱۲۰۰ نفر از اعضای هیأت مدیره که از سوی زیرمجموعه‌های این وزارت (شستا، صندوق بازنشستگی و...) به صورت مستقیم و غیرمستقیم در بیش از ۵۵۰ شرکت منصوب شده‌اند، در سایت وزارتخانه منتشر شود.

مصائب چانه‌زنی مزدی در گفت‌وگو با نمایندگان کارگران

دولت و مجلس زیر بار حقوق شناور نمی‌روند

کرده است. این گزارش تاکید دارد که «به‌رغم بهبود وضعیت اقتصادی و بهبود قابل توجه بازار کار، درآمد متوسط خانوارها افزایش مطلوبی نداشته و تقریباً ثابت بوده است».

«ساراک اوپاما» هم بارها تلاش کرده بود که کنگره را برای «افزایش سراسری دستمزدها» در سراسر آمریکا متقاعد کند اما هم دموکرات‌ها و هم جمهوری خواهان با تلاش‌های او مخالفت کردند. از همین رو طبیعی است مزد شناور، مزدی که باتورم ماهیانه و تورم سالیانه افزایش می‌یابد، مورد استقبال کارگران قرار گیرد اما اجرای مزد شناور در کشور به همین راحتی‌ها ممکن نیست و نیازمند اصلاحات اقتصادی نیست، اصلاحاتی که یکی از پیش‌نیازهای آن آزادسازی قیمت‌هاست. با این حال امروز در چارچوب اجرای سیاست‌های market economy صرفاً از آندسازی قیمت‌ها دفاع می‌شود نه مزد شناور.

نمایندگان کارگران

در جریان طرح نیستند

«علی‌خدايي» عضو کارگری شورای عالی کار در این مورد می‌گوید: مزد شناور یکی از مباحثی است که باید روی آن کار کارشناسی صورت بگیرد. البته فکر می‌کنم که در مقطع فعلی قابلیت اجرایی شدن دارد ولی برای بلندمدت باید سازوکاری برای اجرای آن تعریف کرد، سازوکاری که مبنای آن هماهنگی سایر بخش‌های اقتصاد است. البته این را باید اضافه کنم که سهم دستمزد در قیمت تمام‌شده بسیار پایین است و قطعاً با شناور کردن مزد تکانه‌های چندانی به اقتصاد بنگاه‌ها وارد نمی‌شود. وی می‌افزاید: البته این زمانی اجرایی می‌شود

ایده مزد شناور به ویژه

پس از جنبش اشغال

وال استریت طرفدار پیدا

کرد. در آمریکا قانون

حداقل دستمزد رسمی

فدرال در سال ۱۹۳۸

تصویب شد تا دستمزد ها

متناسب با تورم افزایش

یابد اما در این ۸۰ سال،

هیچ گاه دستمزد متناسب

با تورم افزایش نیافته است

که تمام اجزای اقتصاد به درستی کار کنند و هماهنگی با مزد شناور باشند چرا که نیازمند انعطاف‌پذیری بالا در قیمت‌گذاری هستند و به نظر، شرایط فراهم نیست، یعنی باید آزادسازی قیمت‌ها اجرایی شود که در نتیجه افزایش دستمزد، افزایش سطح عمومی قیمت‌ها را که در اثر اجرای سیاست‌های آزادسازی قیمت‌ها اتفاق افتاده، جبران می‌کند. در حال حاضر مهم‌ترین مانع اجرای این طرح و طرح‌های دیگری، نبود جامعه آماری از اطلاعات بازار کار و اقتصاد بنگاه‌هاست. عضو هیات مدیره کانون عالی شورا‌های اسلامی کار با بیان اینکه مادر عصر توسعه تکنولوژی‌هایی مانند هوش مصنوعی قرار داریم و در این بستر اقتصاد اطلاعات بیش از هر زمانی ارزشمند شده است، گفت: با این حال هنوز بانکی جامع از اطلاعات نیروی کار، تولید و خدمات در اختیار نداریم تا بررسی کند که در هر صنعتی سهم دستمزد در قیمت تمام شده و سهم مواد اولیه در قیمت تمام شده و... چه

قدر است، یعنی همان شفافیتی که از آن سخن می‌گوییم.

وی افزود: این نبود شفافیت در اقتصاد بسیار به چشم می‌خورد و همین امر تصمیم‌گیری را سخت می‌کند. توجه داشته باشید که مجلس می‌خواهد طرحی بگذارد که متناسب با افزایش تورم دستمزدها افزایش یابد اما وقتی اطلاعات شفاف نداریم، چگونه می‌خواهیم زمینه‌ایس کار را فراهم کنیم. خدایی بآید این که ایراد دیگر این طرح این است که نمایندگان مجلس، نمایندگان کارگران در شورای عالی کار را در جریان جزئیات این طرح قرار نداده‌اند، گفت: البته افرادی که این طرح را مطرح کرده‌اند نگاه کارشناسی شده دارند و طرح آنها ارزش بررسی دارد و امیدوارم که با رفع ایراداتی که به آن اشاره کردم در مجلس شورای اسلامی بررسی شود.

استیفای حقوق کارگران با ماده ۴۱

با رفع نواقص این طرح و انتشار جزئیات آن می‌توان یا از آن دفاع کرد یا اینکه آن را به صورت کلی رد کرد و به نقد کشید اما مجلس آن را مسکوت گذاشته است و کمیسیون اجتماعی مجلس هم که ارائه‌کننده این طرح است، تاکنون از آن به صورت علنی دفاع نکرده است. شاید این کمیسیون هم با علی‌خدايي موافق باشد که این طرح در مقطع فعلی زیرساخت‌های لازم را برای اجرایی شدن ندارد و باید اجرایی آن را به زمان دیگری موکول کرد. در نهایت احتمالاً در این مقطع از سال باید به اجرای ماده ۴۱ قانون کار دل‌بست چرا که برای استیفای حقوق کارگران کارآمدی لازم را دارد، فارغ از اینکه کارفرمایان و دولت به‌منظور بازنگری در مزد، حاضر هستند به پای میز مذاکره بیایند یا نه.

کمک‌های جبرانی دولت به

مزد بگیران باید نقدی باشد

یک فعال کارگری هم درباره مخالفت دولت با افزایش مزد و جبران کاهش قدرت خرید بایه‌ر گیری از سبد کالا می‌گوید: توزیع کوپن یاسبد کالا راهکار حمایت از اقشار محروم و کم‌درآمد نیست. به اعتقاد وی، هدف دولت از پرداخت کمک جبرانی باید حفظ معیشت خانوارها در شرایط فعلی اقتصاد باشد. علی‌اکبر لبافی معتقد است: دولت مدتی است که موضوع سبد حمایت‌گذاری را به‌منظور کمک به معیشت اقشار ضعیف و کم‌درآمد دنبال می‌کند که البته هنوز به‌طور کامل اختصاص نداده است. سازمان بازنشستگی هم اخیراً اعلام کرد که ۹۵ درصد بازنشستگان کشوری، کمتر از سه میلیون تومان حقوق دریافت می‌کنند که از این جهت نیازمند توجه هستند و با توجه به آنکه مصوبه واریز کمک جبرانی دولت، مختص

اجرای مزد شناور در ایران

به همین راحتی‌ها ممکن

نیست و نیازمند اصلاحات

اقتصادی است، اصلاحاتی

که یکی از پیش‌نیازهای آن

آزادسازی قیمت‌هاست. با

این حال امروز در چارچوب

اجرای سیاست‌های اقتصاد

بازار صرفاً از آزادسازی

قیمت‌ها دفاع می‌شود نه

مزد شناور

حقوق‌بگیران زیر سه میلیون تومان است. بر این اساس جامعه بازنشستگان مشمول دریافت سبد کالا می‌شوند. از طرفی امکان افزایش حقوق و دستمزد با روندی که هم‌اکنون در کشور حاکم است، وجود ندارد چون موجب تورم و افزایش قیمت‌های می‌شود. وی در پاسخ به این پرسش که اگر این طرح تورم را است چر ادولت در صدد پرداخت کمک جبرانی به کارکنان و بازنشستگان است؟ گفت: واقعیت این است که با تورم نقطه به نقطه‌ای که هم‌اکنون به بالای ۳۶ درصد رسیده است، دیگر برای دولت اهمیتی ندارد که با واریز کمک جبرانی، پنج یا شش درصد دیگر به تورم اضافه شود. دولت به تبعات پرداخت‌های نقدی و تأثیر آن بر نرخ تورم به خوبی آگاه است منتها در شرایط کنونی اولویت را بر حفظ قدرت خرید مردم گذاشته و تلاش می‌کند تا معیشت دهک‌های پایین جامعه را ولو به شکل مسکن موقتی، حفظ کند. این کارشناس مسائل اقتصادی درباره جامعه هدف این طرح که حقوق‌بگیران زیر سه میلیون تومان راشامل می‌شوند نیز می‌گوید: دولت معیشتی را تعریف کرده که بر اساس آن یک خانواده با محتاج اولیه خود را تأمین می‌کند و با رزایی اولیه‌ای که انجام داده سه میلیون تومان را به عنوان خط معیشت و معیار خط فقر قرار داده تا برای کسانی که در این خط‌جای می‌گیرند کمک‌های جبرانی اختصاص بدهد، منتها این ارزیابی نمی‌تواند منطقی باشد چون همین حالا خانواده‌هایی هستند که کمتر از سه میلیون تومان می‌گیرند ولی درآمد سرشاری از عواید کارهای جانبی دارند و زندگیشان از پنج میلیون تومان بهتر است. خانواده‌هایی هم هستند که فقط همین رقم را می‌گیرند یا عائله بیشتری دارند که نمی‌شود معیار قرار داد لذا آنچه که امروز دولت استخراج و تصمیم‌گیری کرده همین رقم سه میلیون تومان است ولی مبنای علمی و سازوکار مناسبی برای تشخیص میزان درآمد افراد نیست.

در پایان به اظهارات مکرر «وزیر بهداشت» در مورد بیماران خاص اشاره می‌کند و می‌گوید: وقتی وزیر بهداشت در مورد بیماران مبتلا به «آام‌اس» می‌گوید «چه لزومی دارد کلی خرج بیماری کنیم که در آستانه احتضار است و مرگ او را فقط برای شش ماه به تعویق بیاوریم»، دیگر چه توقعی دارید؟ همین نگرش و رویکرد است که به خروج داروهای سرطان از شمول بیمه می‌انجامد. استراتژی‌های وزارت بهداشت به ضرر محرومان و فرودستان تدوین شده و از این به بعد هم باید منتظر سناریوهای جدید بیشتری باشیم.

حیدری: وزارت بهداشت به ضرر فرودستان رفتار می‌کند

پوشش بیمه می‌گوید: علت فقط اجتناب از اثرات منفی افزایش نرخ ارز بر صندوق‌های بیمه‌گر است. این اتفاق به دنبال محدودیت‌های منابع مالی صندوق‌ها رخ داده است. هر چند فریاد ز بیم طرح تحول سلامت دارد سازمان‌های بیمه‌گر را نابودی می‌کند و با این حساب، منابع مالی لازم برای اجرای تعهدات درمانی، باقی نمی‌ماند، کسی گوشش به‌دکار این حرف‌ها نبود.

این فعال کارگری معتقد است اکنون دولت و وزارت بهداشت در تنگنا افتاده‌اند و وزارت بهداشت که متولی اصلی تأمین داروی کشور است و باید بازار محدودی که در اختیار دارد، داروهای مورد نیاز مردم را وارد کند، دست به چنین اقدامات ایدایی زده تا بلکه بتواند هزینه‌های ارزی خود را کنترل کند. حیدری تأکید می‌کند: این خروج غیر مترقبه از پوشش بیمه، فقط محصول افزایش قیمت ارز است و تاکنون سابقه نداشته که فلان

شمول بیمه خارج می‌کنید ولی اگر اثر بخشی نمونه‌های ایرانی هم به اندازه خارجی‌هاست، چرا پزشکان ایرانی، اصرار بر خرید و تهیه داروی خارجی دارند؟ حتی در مراجعه برای درمان، در مواردی پزشکان روی کارخانه ساخت دارو هم «تاکید» دارند. باید اثبات شود که نمونه داخلی این داروها همان میزان اثر بخشی دارد و گر نه مردم هرگز نمی‌توانند خودشان را به خرید و مصرف داروهای کم کیفیت تر ارضی کنند، آن هم زمانی که بحث سلامت خانوار و موضوع مهمی مثل سرطان مطرح است.

او می‌افزاید: در این شرایط، خروج این داروها از شمول بیمه، می‌تواند هم سلامت بیماران کم‌درآمد را با خطر مواجه کند و هم فشار بی‌سابقه‌ای بر معیشت خانوارهایی تحمیل کند که بیمار سرطانی در منزل دارند.

حیدری درباره علت خروج این داروها از

نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری می‌گوید: وزارت بهداشت داروهای شیمی درمانی را که مشابه داخلی دارند، از پوشش بیمه‌ها خارج کرده است. تولیدکننده‌های داروهای شیمی درمانی، طیف وسیعی دارند. مثلاً یک داروی خاص را هند، ترکیه و سوئیس تولید می‌کند اما بازه قیمت‌ها بسیار متفاوت است. ممکن است قیمت داروی تولید سوئیس، دو برابر داروی ترکیه باشد اما بحث اصلی، میزان «تأثیر گذاری دارو» است.

علیرضا حیدری در گفت‌وگو با ایلنا ادامه می‌دهد: در مورد داروهای از پوشش بیمه خارج شده نیز می‌توان این سوال را مطرح کرد که آیا قدرت اثر بخشی داروهای شیمی درمانی ساخت داخل به اندازه نمونه‌های خارجی هست یا نه؟ باید از وزارت بهداشت پرسید اگر اثر بخشی نمونه‌های خارجی بیشتر است، چرا آنها را از